

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512111264/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Indbildnings-Kraft; hvor han vel herskede om Dagen, men dog af og til maatte deele Thronen med den opvaagnende Fornuft. —

Marquien af V*** kastede sig imidlertid fra en Side af Sengen til den anden, uden at kunde sove — Deels var det over hans ordentlige Tid, deels satte hans nye Gjæstes Historie, og et Indfald, som denne havde bragt ham paa, hans heele Sjæl i en Gjæring, der gjorde al Søvn umuelig — Med faae Ord, han var faldet paa, at vilde skrive en Satyre, under den Titel: Panthakak eller den reysende Jyde; og han havde allerede Planen dertil i Hovedet — Endelig kunde han ikke staae sin Skrive-Lyst længere imod — Han ringede — Charles, der nyelig havde lagt sig, bandede som en Gascogner, sprang op, faldt Hoved-kulds ind af Døren; og trøstede sig igjen, da han hørte, at han skulde vække Secretairen, som han ikke kunde lide for sin Død, og som han vidste at være saa stor en Elskere af Søvn, at man ikke kunde gjøre ham større Fortræd, end den, at vække ham i Utide — Secretairen kom brummende med Pennen bæg Øret og Sønnen i Øynene — Alting var forventet for ham, Pennen vilde ikke give Blæk, Marquien maatte sige ham hver Meening tre eller fire gange til inden han kunde fatte den; og da han endelig havde faaet en Side skrevet fuld, stod han op og vilde tage Sand paa Gulved, skjønt Sand-Huuset stod lige for hans Øyne. — Han var herved saa uheldig at træde den lille Mops paa Footen, der begyndte at hyle jammerlig. — Marquien blev saa opirret over denne Tølperagtighed, som han kaldte det, at han glemte alle sine Concepter, skjældte Secretairen ud, for alt hvad han kunde finde paa, og bad ham tilsidst gaae Fanden i Vold. Secretairen blev glad og skyndte sig til Sengs. — Marquien bandede herpaa endnu nogle gange, beklagede sin Mops, bandede igjen, og blev endelig saa træt, at Sønnen indstillede sig. —